येनाहमेवमत्यर्थं दुःखितश्चालितः पदा।
दशां कष्टामनुप्राप्तः स पापात्मा नराधमः॥ २९॥
सुर्य्योदयेऽवशः प्राणैर्विमोक्ष्यति न संशयः।
भास्करालोकनादेव स विनाशमवाप्स्यति॥ ३०॥
तस्य भार्य्या ततः श्रुत्वा तं शापमतिदारुणं।
प्रोवाच व्यथिता सूर्य्यो नैवोदयमुपैष्यति॥ ३१॥
ततः सूर्य्योदयाभावादभवत् सन्तता निशा।
बहून्यहःप्रमाणानि ततो देवा भयं ययुः॥ ३२॥
निःस्वाध्यायवषट्कारस्वधास्वाहाविवर्जितं।
कथं नु खल्विद सर्व्वं न गच्छेत् संक्षयं जगत्॥ ३३॥
अहोरात्रव्यवस्थाया विना मासर्त्तुसंक्षयः।
तत्संक्षयान्नत्वयने ज्ञायेते दक्षिणोत्तरे॥ ३४॥
विना चायनविज्ञानात् कालः संवत्सरः कुतः।
संवत्सरं विना नान्यत् कालज्ञानं प्रवर्त्तते॥ ३५॥
पतिव्रताया वचसा नोद्गच्छति दिवाकरः।
सूर्य्योदयं विना नैव स्नानदानादिकाः क्रियाः॥ ३६॥
नाग्नेर्विहरणञ्चैव क्रत्वभावश्च लक्ष्यते।
नैवाप्यायनमस्माकं विना होमेन जायते॥ ३७॥
वयमाप्यायिता मर्त्यैर्यज्ञभागैर्यथोचितैः।
दृष्ट्या ताननुगृह्णीमो मर्त्त्यान् सस्यादिसिद्धये॥ ३८॥
निष्पादितास्त्वोषधीषु मर्त्या यज्ञैर्यजन्ति नः।
तेषां वयं प्रयच्छामः कामान् यज्ञादिपूजिताः॥ ३९॥

Digitized by Google